गोतमो राहूगणः। इन्द्रः, १६ इन्द्रः, (अथर्वा, मनुः दध्यङ् च)। पंक्तिः

इत्था हि सोम् इन्मदे बह्या चुकार् वर्धनम्।

राविष्ठ विज्ञन्नोर्जसा पृथिव्या निः र्राशा अहिमर्चन्ननुं स्वराज्यम्॥ १.०८०.०१

इत्था- इत्थम् । सोमे मदे- रसानुभवे । ब्रह्मा- ब्रह्मवित् । वर्धनम्- तव वृद्धिम् । चकार- अकरोत् । शविष्ठ- अतिशयबल । विज्ञन्- वज्रपाणे । ओजसा- शक्त्या । ननु- निश्चयेन । स्वराज्यम्-स्वेशनशीलत्वम् । अर्चन्- ख्यापयन् । पृथिव्याः- जडसंबन्धिन्याः । अहिम्- अहिवदप्रज्ञास्थाने गूढं भावात्मकं वृत्रम् । निः- निःशेषेण । शशाः- अनुशासितवान् ॥१॥

स त्वीमदुद्वृषा मदुः सोमेः रयेनाभृतः सुतः।

येना वृत्रं निरुद्धो जुघन्थं वज्रिन्नोजुसार्चन्ननु स्वराज्यम्॥ १.०८०.०२

येन- येन रसानुभवेन। विज्ञिन्- वज्रपाणे। वृत्रम्- आवरणशक्तिम्। निः- निःशेषेण। अद्भयः-उदकोपलक्षितमूलशक्तिप्रवाहार्थम्। ओजसा- बलेन। जघन्थ- हतवान्। सः- स रसानुभवः। वृषा- वर्षकः। मदः- तृप्तिरूपः। श्येनाभृतः- मुक्त्यादृतः। श्येनो मुक्तिप्रतीकभूतः श्रुतौ। सुतः-निष्पन्नः। सोमः। त्वा- भवन्तम्। अमदत्- आनन्देन अन्वभवत्। मदी हर्षग्लेपनयोः॥२॥

प्रेह्यभीहि धृष्णुहि न ते वज्रो नि यंसते।

इन्द्रं नृम्णं हि ते शवो हनौ वृत्रं जया अपोऽर्चन्ननु स्वराज्यम्॥ १.०८०.०३

प्रेहि- प्रकर्षेण गच्छ । अभीहि- प्राप्नुहि । धृष्णुहि- वृत्राणि अभिभव । ते- तव । वज्रः । न । नि-नितरां । यंसते- वृत्रैर्नियम्यते । नान्ये वज्रं वशीकुर्वन्तीति भावः । ते- तव । शवः- बलम् । इन्द्र-इन्द्रियेशनशील । नृम्णम्- नेतृत्वसहिताम् । वृत्रम्- आवरणशक्तिम् । हनः- बाधस्व । अपः-चित्ताधारशक्तिप्रवाहप्रतीकभूतोदकानि । जयाः- जय ॥३॥

निरिन्द्र भूम्या अधि वृत्रं जघन्थ निर्दिवः।

सृजा मुरुत्वेतीरवं जीवर्धन्या इमा अपोऽर्चन्ननुं स्वराज्यम्॥ १.०८०.०४

इन्द्र- ईश्चनशील । भूम्याः- पृथिव्याः शरीरस्य वा । अघि । वृत्रम्-वृष्ट्यावरणशक्त्यपुलक्षितात्मावरणशक्तिम् । निः- निःशेषेण । जघन्थ । दिवः- द्युलोकस्य मनसो वा । जघन्थ । मरुत्वतीः- प्राणसंपन्नाः । इमाः- एताः । जीवधन्याः- अस्मजीवने भाग्यभूताः । अपः- चित्ताधारशक्तिप्रवाहप्रतीकापः । अव सृज ॥४ ॥

इन्द्रौ वृत्रस्य दोधतः सानुं वज्रेण हीळितः।

अभिकम्यावं जिन्नतेऽपः समीय चोद्यन्नर्चन्ननुं स्वराज्यम्॥ १.०८०.०५

अपः- उदकानि चित्ताधारशक्तीर्वा । सर्माय- सरणाय । चोदयन् । इन्द्रः । दोधतः- आत्मानं दृष्ट्वा कम्पमानस्य । वृत्रस्य- वृष्ट्यावरणस्य मूलशक्तिप्रवाहावरणस्य वा । सानुम्- उच्छितप्रदेशम् । हीळितः- कुद्धः सन् । होडू होङू अनादरे । अभिकम्य- आक्रम्य । अव जिघ्नते- प्रहरित ॥५॥

अधि सानौ नि जिन्नते वज्रेण शतपर्वणा।

मन्दान इन्द्रो अन्धेसः सिवेभ्यो गातुमिच्छत्यर्चन्ननु स्वराज्यम्॥ १.०८०.०६

शतपर्वणा- शतधारासंपन्नेन । वज्रेण- स्वायुधेन । सानौ अधि- वृत्रस्योच्छितप्रदेशे । इन्द्रः । नि-नितराम् । जिञ्चते- प्रहरते । मन्दानः- हृष्टः । सिवभ्यः- स्विमत्रेभ्यः । अन्धसः- सोमस्य । गातुम्-मार्गम् । इच्छिति ॥६ ॥

इन्द्र तुभ्यमिदंद्रिवोऽनुत्तं वज्रिन्वीर्यम्।

यद्ध त्यं मायिनं मृगं तमु त्वं माययविधीरर्चन्ननु स्वराज्यम्॥ १.०८०.०७

इन्द्र- परमेश्वर । अद्रिवः- जडप्रतीकमेघेशनशील । विज्ञन्- वज्रपाणे । यत्- यदा । त्यम्- तम् । मायिनम्- मिथ्यात्मकम् । मृगम्- अहिवदप्रज्ञायां निगृहत्वान्मृग्यम् । मायया- ज्ञानेन । त्वम् । अवधीः- विनाशितवान् । तदा । तुभ्यम्- भवतः । वीर्यम् । अनुत्तम्- अतिरस्कृतमेव भवति ॥७ ॥

वि ते वज्रांसो अस्थिरन्नवृतिं नाव्याः अनुं।

महत्तं इन्द्र वीर्यं बाह्बोस्ते बलं हितमर्चन्ननु स्वराज्यम्॥ १.०८०.०८

ते- तव । वज्रासः- वज्राः । नवितम्- नवितसङ्ख्याकाः । नाव्याः- तारियत्रीर्नदीः । वि- विशेषेण । अस्थिरन्- स्थिताः । इन्द्र । ते । वीर्यम् । महत् । ते- तव । बाह्वोः- भुजयोः । हितम्- निहितम् । बलम् । महत् ॥८ ॥

सहस्रं साकर्मर्चत परि ष्टोभत विंशतिः।

श्रातैनमन्वनोनवुरिन्द्रीय ब्रह्मोद्यतमर्चन्ननुं स्वराज्यम्॥ १.०८०.०९

सहस्रम्- सहस्रमनुष्याः। साकम्- युगपत्। अर्चत- अपूजयन्। विंशतिः- विंशतिजनाः। परि-परितः। स्तोभत- अस्तुवन्। एनम्- एतिमन्द्रम्। शत- शतजनाः। अनोनवुः- अस्तुवन्। णु स्तुतो। इन्द्राय- परमेश्वराय। ब्रह्म- मन्त्रः। उद्यतम्- अतिशयेन हृदा जप्तः॥९॥

इन्द्रौ वृत्रस्य तविषीं निरहन्सहसा सहः।

महत्तदस्य पौंस्यं वृत्रं जेघन्वाँ असृजदर्चन्ननुं स्वराज्यम्॥ १.०८०.१०

इन्द्रः। वृत्रस्य- आवारकस्य। तिवधीम्- बलम्। सहः- सहनशक्तिम्। सहसा- स्वसहनशक्त्या। निरहन्- निःशेषेणे हतवान्। अस्य। पौंस्यम्- अभिवर्धनम्। पुंस अभिवर्धने। महत्- बृहत्। वृत्रम्- आवारकम्। जघन्वान्- हिंसितवान्। असृजत्- अप असृजत्॥१०॥

इमे चित्तवं मन्यवे वेपेते भियसां मही।

यदिन्द्र वज्रिन्नोर्जसा वृत्रं मुरुत्वाँ अवधीरर्चन्ननु स्वराज्यम्॥ १.०८०.११

इमे- एते। मही- महत्यौ द्यावापृथिव्यौ। तव- भवतः। भियसा- भीत्या। वेपेते- कम्पेते। इन्द्र। विज्ञन्। ओजसा- तेजसा। मरुत्वान्- प्राणसंपन्नः सन्। वृत्रम्- आवारकम्। अवधीः-हिंसितवानिस ॥११॥

न वेपसा न तन्यतेन्द्रं वृत्रो वि बीभयत्।

अभ्येनं वर्ज्र आयुसः सहस्रभृष्टिरायतार्चन्ननुं स्वराज्यम्॥ १.०८०.१२

इन्द्रम्- परमेश्वरम् । वृत्रः- आवारकः । वेपसा- स्वकीयकम्पनेन । तन्यता- स्वकीयगर्जनेन । न । वि बीभयत्- विशेषेण भयं प्रापितवान् । एनम्- वृत्रम् । आयसः- अयोमयः । सहस्रभृष्टिः-सहस्रधारायुक्तः । वज्रः । अभि- आभिमुख्येन । आयत- अगच्छत् ॥१२॥

यद्भृत्रं तवं चारानिं वज्रेण समयोधयः।

अहिमिन्द्र जिघांसतो दिवि ते बद्धधे शवोऽर्चन्ननु स्वराज्यम्॥ १.०८०.१३

यत्- यदा । तव- ते । वृत्रम्- आवारकम् । अश्वानिम्- तदायुधम् । वज्रेण- स्वायुधेन । समयोधयः-प्राहार्षीः । इन्द्र । अहिम्- अहिवदप्रज्ञास्थाने स्थितं वृत्रम् । जिघांसतः- हन्तुमिच्छतः । ते- तव । शवः- बलम् । दिवि- चित्ताकाशे । बद्धधे- बद्धं नियतं भवति ॥१३॥

अभिष्टने ते अद्रिवो यत्स्था जर्गच रेजते।

त्वष्टी चित्तवं मुन्यव इन्द्रं वेविज्यते भियार्चन्ननुं स्वराज्यम्॥ १.०८०.१४

अद्रिवः- पर्वतोपलिक्षतजिंदेशनशील । ते- भवतः । अभि- अभितः । स्तिने- गर्जने । स्था जगच-स्थावरजङ्गमं च । रेजते- कम्पते । इन्द्र- ईश्वर । तव- ते । मन्यवे- क्रोधाय । त्वष्टा- वज्रनिर्माता अपि । भिया- भयेन । वेविज्यते- कम्पते । ननु त्वष्टा यद्वज्रं सुकृतं हिरण्ययं सहस्रभृष्टिं स्वपा अवर्तयिदित्यादिश्रुतिषु त्वष्टेव वज्रनिर्माता इन्द्राय वज्रदश्च । तस्य भयं कथं वर्ण्यत इति चेत्-शत्रुविषयः कोपो मित्राणामिप भयमावहित यथा कस्य विभ्यति देवाश्च जातरोषस्य संयुग इत्यादिषु ॥१४ ॥

नहि नु याद्धीमसीन्द्रं को वीर्यो परः।

तस्मिन्नुम्णमुत कर्तुं देवा ओजांसि सं देधुरर्चन्ननुं स्वराज्यम्॥ १.०८०.१५

यात्- वृत्रहननाय यान्तम्। निह नु अधीमिस- नावगच्छामः। परः- परे स्थाने। वीर्या-वीर्यसंपन्नम्। कः- को जानीयात्। तिस्मिन्- इन्द्रे। नृम्णम्- नेतृत्वशक्तिम्। उत- अपि च। कतुम्- सङ्कल्पम्। ओजांसि- वीर्याणि। देवाः। सम्- सम्यक्। द्धुः- धृतवन्तः॥१५॥

यामर्थर्वा मनुष्पिता द्ध्यिङ्घयमलेत।

तस्मिन्ब्रह्मणि पूर्वथेन्द्रं उक्था समेग्मतार्चन्ननुं स्वराज्यम्॥ १.०८०.१६

याम्। धियम्- धारणाम्। अथर्वा- चित्तवृत्तिनिरोधकः। थर्वतिश्चरितकर्मा तत्प्रतिषेध इति यास्कः (11.18.)। मनुः। पिता- पालकः। दध्यङ्- धारणावानुपासकः। धारकमञ्चतीति दध्यङ्। अलत- विस्तृतवान्। तनु विस्तारे। तस्मिन्- तस्यां धारणायाम्। पूर्वथा- पूर्ववत्। इन्द्रे- परमेश्वरे। ब्रह्माणि उक्था- मन्त्राः। समग्मत- समगच्छन्त ॥१६॥

